

nos jazzgeschiedenis 199 = zondag 16.10.1983 = H3 = 21.02-21.30
+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 199. Het eerste jaarlijkse Esquire Jazz Concert in het Metropolitan Opera House, New York, 18 januari 1944. De All Star Jam Band begeleidt Billie Holiday. Louis Armstrong blaast de introductie tot "I love my man".

plaat 1 Billie Holiday with the All Star Jam Band: I love my man (Holiday)
A/4 - 4:05 - FDC 1001

"I love my man", ook bekend als "Billie's Blues", Billie Holiday zong, met achter zich Louis Armstrong en Roy Eldridge-trompetten, Jack Teagarden-trombone, Barney Bigard-klarinet, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Art Tatum-piano, Al Casey-gitaar, Oscar Pettiford-bas Big Sid Catlett-drums, de All Star Jam Band. Verderop in het programma deed ze nog een zeer kort gehouden "I'll get by".

plaat 2 Billie Holiday with the All Star Jam Band: I'll get by (Ahlert)
B/2 - 1:40 ~~en snel weg in appl - Musidisc 30 JA 5146~~

"I'll get by", laatste Billie Holiday bijdrage aan het eerste Esquire Jazz Concert, 18 januari 1944 in het Metropolitan Opera House, New York City, met de poll-winners van de over 1943 door het blad Esquire gehouden populariteit-verkiezing. Billie Holiday had altijd platen gemaakt voor Columbia en andere door dat concern uitgebrachte merken, toen in '44 tijdens de Record Ban, nam ze op voor de Commodore Music Shop. Zaterdag 25 maart: "How am I to know".

plaat 3 Billie Holiday acc. by Eddie Heywood a/h Orchestra: How am I to know
B/laatst - 2:43 - Atlantic SD 1614 (J.King, D Parker)

Dat was de derde take van "How am I to know", Billie Holiday accompanied by Eddie Heywood and his Orchestra. Waarin Doc Cheatham-trompet, Vic Dickenson-trombone, Lem Davis-altsaxofoon, Eddie Heywood-piano, Teddy Walters-gitaar, John Simmons-bas, Big Sid Catlett-drums. De volgende song was "My old flame".

plaat 3 Idem: My old flame (Sam Coslow, Arthur Johnston)
A/2 - 2:59 - idem

"My old flame", eerste take. Het was een ballad-session, want na "My old flame" kwamen "I'll get by" en "I cover the waterfront", exact een week later ging het net zo verder met "I'll be seeing you" en "I'm yours". Toen kwam "Embraceable you".

plaat 3 Idem: Embraceable you (George + Ira Gershwin)
A/3 - 3:16 - idem

"Embraceable you", tweede take, 25 april 1944 voor de Commodore Music Shop opgenomen met het Sextet van Eddie Heywood nu, want gitarist Walters deed niet mee bij deze session. Die afgesloten werd met "As time goes by". Weer precies een week later ~~was~~ de derde session, en Walters was terug. ^FNa "She's funny that way": "Lover come back to me".

plaat 3 Billie Holiday acc. by Eddie Heywood a/h Orchestra: Lover come back
B/5 - 3:14 - idem to me (Romberg, Hammerstein)
"Lover come back to me", take 1, net als "She's funny that way" oorspronkelijk niet uitgebracht omdat de blazersgroep niet goed functioneerde. Voor de rest van de session werd die geheel afgeschafte. Dus met alleen pianist Heywood en ~~bas en drums~~ "On the sunny side of the street".

plaat 3 Idem: On the sunny side of the street (Fields, McHugh)
B/2 - 3:00 - idem
Billie Holiday op zaterdag 8 april 1944 in New York City voor het merk Commodore van de Commodore Music Shop - eerste take van "On the sunny side of the street". Eddie Heywood-piano, ~~bas en drums~~ John Simmons-bas, Big Sid Catlett-drums. Eigenaar van de Commodore Music Shop was Milt Gabler, hij was dus ook de producer van de platen die we hoorden. Niet lang na deze Billie Holiday-session kreeg hij bij Decca de functie van programmaleider aangeboden, 'A & R man' accepteerde die, sloot de winkel en Commodore hield op te bestaan. In zijn nieuwe functie contracteerde hij meteen Billie Holiday, die voor Decca op 4 oktober '44 voor het eerst opnamen maakte. Al lang had ze strijkers in de begeleiding willen hebben -status, chique, ^{maar} met improviserende jazzmusici, was Lady Day op haar best - en Gabler vond het goed; Toots Camarata schreef de arrangementen. "Lover man"

plaat 4 Billie Holiday acc. by Toots Camarata a/h Orchestra: Lover man
A/3 - 3:19 - Coral CP 93 (Davis, Sherman, Ramirez)
"Lover man", Billie Holiday voor Decca in New York City, 4 oktober 1944 met een orkest olv. Toots Camarata die het arrangement maakte. Buiten de zes niet geïdentificeerde strijkers: Russ Case-trompet, Hymie Schertzer en Jack Cressy-altsaxofoons, Larry Binyon en Paul Ricci-tenorsaxofoons, Dave Bowman-piano, Carl Kress-gitaar, Haig Stephens-bas, Johnny Blowers-drums. Billie Holiday zou in maart 1950 haar laatste Decca-plaat maken, nog diezelfde maand ~~was~~ de eerste opnamen voor Norman Granz. Volgende keer haar vroegere studio-begeleider Teddy Wilson, dit is het slot van NOS Jazzgeschiedenis 199, MDR.